

NS kamprop

#209

9 / 2023 (134)

Leksikon - Michael Kühnen

114 - SENATET

Det nasjonalsosialistiske senatet legemliggjør partiets kollektive visdom og står overfor partilederen, som i samsvar med førerprinsippet former virkeligheten med nesten ubegrenset autoritet, som vokter av nasjonalsosialismens idé. Overfor

senatet er partilederen ansvarlig for å sikre at han, som alle andre partimedlemmer, også underordner seg ideen og partiet. Senatet består av i alt 64 senatorer (stort senat), hvorav 24 utgjør et slags arbeidsutvalg (lite senat).

Senatorene må oppfylle de høyeste kravene når det gjelder deres ideologiske overbevisning og standhaftighet, deres uselviskhet og upartiskhet i møte med interne partikonflikter, deres lojalitet til partiet, deres ærlighet og deres ubegrensede rykte blant partikameratene. På tidspunktet for utnevnelsen må de ikke lenger være i aktiv kamp, dvs. de må ikke være viklet inn i interesser, kamper og alle trivialiteter i det daglige organisatoriske arbeidet.

En senator utnevnes på livstid ved

enstemmig vedtak i senatet (partilederen har vetorett) og kan også utvises fra senatet hvis vedkommende er uverdigg, bare ved enstemmig vedtak av alle andre senatorer. Som et fellesskap - dvs. med enstemmige beslutninger - har senatet ekstraordinære fullmakter:

Senatet velger partilederen. Det kan også alene avsette en partileder. Det har vetorett mot alle beslutninger fra partiledelsen og kan selv gi pålegg til partiet, selv om partilederen da har vetorett. Som regel vil imidlertid senatet begrense seg til å gi råd til partiledelsen og vil bare gripe inn når prinsippene er i fare. Etter at partiet griper makten, gjelder senatets fullmakter mutatis mutandis for alle nivåer i den fremvoksende nasjonalsosialistiske folkestaten (se stat), slik de gjør i den nye orden.

Under de nåværende forholdene i den andre kampperioden i Tyskland dannes senatet så snart gjenopprettelsen av det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet er fullført. Partilederen utnevner de første 24 senatorene, selv om de senatorene som allerede er i funksjon, hver for seg kan forhindre en ny utnevning ved å nedlegge veto som et fellesskap. Når antallet på 24 senatorer er nådd, konstitueres det nasjonalsosialistiske senatet med alle fullmakter, og oppfyller dermed ønsket

til Führer Adolf Hitler:

"Gjennom det skal en rekke av bevegelsens eldste, mest lojale og dyktigste hoder bringes i direkte forbindelse med den øverste partiledelsen. Å tilhøre dette bevegelsens store senat skal i fremtiden føles og betraktes som bevegelsens største ære."

115 - SLAVER

Slaverne er, sammen med de germanske, romanske og østindoeuropeiske folkene, en av familiene av folk av den ariske rasen (se ariere) og bosatte seg i Europa hovedsakelig øst på kontinentet. Slaverne tilhører rasemessig den østlige rasetypen arisk. Deres kjernefolk - samtidig den etniske bæreren av det sovjetiske imperiet (se også Sovjetunionen) - er russerne.

Historisk sett er slaverne arvtakere til det østromerske riket i Bysants og skaperne og formgiverne av panslavismen. Begge tilhører grunnlaget for en fremtidig slavisk nasjonalsosialisme, hvis postpolitiske oppgave er frigjøringen av Øst-Europa fra marxismen og det sovjetiske diktaturet, samt integrasjonen i det kommende fjerde riket - nasjonalsosialismens europeiske storrike.

Innenfor dette imperiet garanterer nasjonalsosialismen alle slaviske folk bevaring og utvikling av deres art i deres historiske habitat og realiserer panslavismens mål om enhet for alle slaviske folk i en slavisk føderasjon. Naturligvis tar nasjonalsosialismen bort fra denne panslavismen sin historiske frontposisjon mot de germanske folkene og spesielt mot Tyskland, siden den garanterer alle ariske folk like bevaring av arter og utvikling av arter og dermed sikrer fremtiden for den ariske rasen som helhet.

Selv om nasjonalsosialismen opprinnelig utelukkende henvendte seg til den nordisk-germanske mennesketypen, tvinger den nåværende situasjonen for hele den hvite rase den nå til å oppfatte seg selv som den organiserte livsviljen til rasen som helhet. Bæreren av denne viljen, også hos de slaviske folkene, er den nasjonalsosialistiske verdensbevegelsen med sine respektive nasjonalsosialistiske partier, slik det for Tyskland er det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet.

Dermed sikrer nasjonalsosialismen til den nye generasjonen i fremtiden også bevaring og utvikling av arten av den østlige rasetypen i sin kamp for overlevelse og høyere utvikling av hele den ariske rasen i samsvar med arten og naturen. Forutsetningen for dette er frigjøringen av de slaviske folkene gjennom omstyrtelsen og sammenbruddet av det sovjetiske imperiet. Denne frigjøringen kan bare finne sted i atomalderen fra innsiden.

Dette langsiktige perspektivet er derfor ikke til hinder for den nasjonale tyske Ostpolitikk, forfektet av *Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front*, som først søker

å gjenopprette tysk enhet, frihet og suverenitet gjennom forhandlinger med det sovjetiske imperiet, samtidig som den tilstreber den tyske statens utenrikspolitiske nøytralitet, uavhengig av vest og øst.

116 - SOLDAT

Basert på livets og naturens evige lover - kampen for overlevelse, seleksjon og utryddelse av arter som er blitt uegnet for liv - bekjenner nasjonalsosialismen seg til en militant holdning til livet for å sikre bevaring og utvikling av menneskearten og rasen. Denne militante holdningen til livet finner sitt sterkeste uttrykk i soldatlivets form og etikk som en del av den nasjonalsosialistiske verdiidealismen.

Som i tilfelle arbeiderisme, som den er den skarpere manifestasjonen av og som den kommer fra, forstår nasjonalsosialismen også soldat, på den ene siden, som den konkrete sosiale gruppen i det nasjonale samfunnet, de mennene som beskyttelsen av statens ytre og indre sikkerhet er betrodd og som den garanterer den plass og ære som tilkommer dem. På den annen side karakteriserer soldat den etiske holdningen til livet til krigeren, som uttrykt i det ledende prinsippet:

"Den som sverger til hakekorsflagget, har ikke noe igjen som fortsatt tilhører ham!"

Soldaten er en arbeider i den etiske forståelsen av verdiidealisme, fordi han er forpliktet til det nasjonale samfunnet og arbeider for det med all sin energi i henhold til sine evner, tilbøyeligheter og evner. Som soldat tjener han det nasjonale samfunnet med sin kampvillige holdning til livet, som naturlig inkluderer engasjement og oppofrelse av sitt eget liv. Integrert i disiplin, kommando og lydighet er soldaten den nasjonalsosialistiske revolusjonens sverdarm.

Nasjonalsosialistisk soldat er opprør mot den borgerlige borgerlige verden (seBürgertum) og motsetter seg borgerlig materialisme med den stolte, heroiske holdningen til kamp, tapperhet, offer, forsakelse og tjeneste (se også Stolz). Det er imidlertid ikke militaristisk lansquenetisme eller leiesoldat som et mål i seg selv, men plasserer seg selv som en bevisst politisk soldat i tjeneste for det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet og dets kamp for den nye orden. Denne politiske soldatvirksomheten står i tradisjonen til Sturm-Abteilung, som er dens eneste autentiske og legitime legemliggjøring. Som den høyeste nasjonalsosialistiske mennesketypen kommer nasjonens ledere fra fellesskapet av politiske soldater (se også Führerprinzip og Elite).

117 - SUVERENITET

Suverenitet er en stats evne til selvbestemmelse og uavhengighet fra utenlandsk innflytelse på alle områder: Nasjonalt forsvar, nasjonal økonomi, kultur, jurisdiksjon, utenriks- og innenrikspolitikk. Uttrykket for suverenitet er den konstitusjonelle makten, evnen til å håndheve en grunnlov som regulerer hele statens liv.

I nasjonalsosialismen er nasjonen suveren - det vil si det selvbevisste og handlekraftige folkefellesskapet. Bæreren av folkeviljen og dermed den faktiske bæreren av nasjonal suverenitet er det nasjonalsosialistiske partiet (se Det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet). På grunnlag av denne forståelsen av nasjonal suverenitet kjemper nasjonalsosialismen for folkenes selvbestemmelsesrett og motsetter seg all imperialisme.

Etter nederlaget i andre verdenskrig er Tyskland ikke suverent, verken som helhet eller i de enkelte delstatene, men er fortsatt underlagt seiersmaktene - særlig USA og Sovjetunionen - og dermed i halvkolonialt slaveri. Mot dette kjemper Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front, som kjemper for det tyske folkets frihet, og blir dermed den tyske frihetsbevegelsen og muliggjør gjenopprettelsen av NSDAP, som endelig vil gjenvinne Tysklands statlige suverenitet.

Siden den tyske suvereniteten ble avsluttet ved avsettelsen av den siste uavhengige riksregjeringen fra NSDAP og ved knusingen av selve partiet, kan den også bare gjenopprettes ved gjenopprettelse av partiet og dets fornyede maktovertakelse.

Suvereniteten til en nasjon realiseres enten i en nasjonalstat eller i et imperium, hvis grunnlag er friheten til nasjonene som er forent i den. Den nye fronten strever ikke først og fremst for en tysk nasjonalstat, men for det fjerde riket som en overnasjonal orden i Europa, som også sikrer suverenitet og kan løse problemet med tilstrekkelig boareal.

118 - SOVJETUNIONEN

Sovjetunionen er en av de to supermaktene og dermed, sammen med USA, en viktig imperialistisk kraft i verden som truer folkenes frihet. Denne sovjetiske imperialismen tjener den dogmatiske ideologien marxisme (se også dogmatisme). Dens folkelige bærer er det russiske folket, som selv er ofre for det marxistiske diktaturet.

Nasjonalsosialismen som en organisert vilje til liv for den ariske rase (se arisk og vilje) er antiimperialistisk og kjemper for alle hvite folks frihet. Den er dermed fiendtlig innstilt til både den marxistiske ideologien og statssystemet i Sovjetunionen, så vel som til imperialismen som utgår fra dem. Men siden Sovjetunionen er en kjernefysisk supermakt, kan den ikke beseires utenfra og ikke ved krig eller press, men må overvinnes innenfra ved revolusjon. Dette vil skje gjennom seieren til en nasjonalsosialistisk bevegelse i Sovjetunionen, der

Russland, i likhet med hele slavernes bosettingsområde i Europa, vil bli en del av det kommende fjerde riket. Fra dette svært langsiktige målet må de kort- og mellomlangsiktige nødvendighetene av en tysk nasjonal politikk overfor Sovjetunionen og dens imperium nøye skilles.

Den nye frontens tankesamfunn strever for Tysklands nøytralitet, gjennom hvilken den tyske nasjonens enhet, frihet og suverenitet skal gjenopprettes - ved hjelp av en omfattende politisk forening og samarbeid med Sovjetunionen. Dermed er spørsmålet om utenrikspolitisk samarbeid mellom statene strengt atskilt fra den ideologiske kampen.

Dermed er den nye generasjonens nasjonalsosialismes hovedfiende i Tyskland for tiden ikke Sovjetunionen. Når det gjelder maktpolitikk, er hovedfienden USA og sionismen som kontrollerer landet, på samme måte som det kulturelt sett er amerikanismen den tyske kulturrevolusjonen er rettet mot. Derimot kommer det ingen kulturimperialisme fra Sovjetunionen, og den sionistiske innflytelsen er mye mindre uttalt.

119 - SOSIALISME

Å overvinne kapitalismen og bygge en sosialistisk orden er arbeiderbevegelsens tradisjonelle mål, hvis arvtager og fullender er nasjonalsosialismen. Sosialisme er viljen til fellesskap - et fellesskap der arbeideren er likeverdig og respektert, der alle blir bedømt og belønnet bare i henhold til om han setter seg selv på plass i henhold til sine evner og ikke i henhold til hva slags arbeid han gjør. Den sosialistiske orden er basert på arbeiderismens prinsipper og kan bare realiseres innenfor rammen av en fri og uavhengig nasjon.

Ingen frelseslære om internasjonalsisme gjør arbeideren fri og skaper rettferdighet - bare det egne folket kan oppnå dette. Men dette er bare mulig hvis folket vinner frihet og suverenitet for seg selv og dermed blir en uavhengig nasjon. Derfor smelter viljen til å være et fritt, stolt og uavhengig folk (nasjonalisme) og viljen til et rettferdig samfunn av alle klasser, eiendommer og lag (sosialisme) sammen til nasjonalsosialisme, som deretter legges til rasebevissthet (se også rasehygiene).

Derfor er riktig forstått sosialisme bare tenkelig som nasjonalsosialisme! Den maktpolitiske bæreren av nasjonalsosialismen er det nasjonalsosialistiske partiet. I Tyskland er dette det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet. I sitt partiprogram forklarer det nøyaktig prinsippene og kravene til den tyske sosialismen: Mottoet er fastsatt i punkt 24: GEMEINUTZ VOR EIGENNUTZ, som deretter finner sin realisering i de konkrete kravene i punktene 9 - 18:

Like rettigheter og plikter for alle Volksgenossen (se likestilling);

Rett til arbeid - plikt til å arbeide;

Eliminering av arbeidskraft og uanstrengt inntekt ved å bryte rentebindingen;
Konfiskering av all krigsprofitt;
Nasjonaliseringer;
Overskuddsdeling;
Sjenerøse pensjonsytelser;
Fremme av middelklassen;
Jordreform;
Dødsstraff for skadedyr av folket.

Den sosiale og økonomiske formen for völkisch-sosialisme er korporatisme; statsformen er den nasjonalsosialistiske folkestaten støttet av partiet (se stat). Völkisch-sosialismen bekjemper og overvinner både liberal kapitalisme og marxisme og er en hjørnestein i den nye orden.

120 - STAT

Nasjonalsosialismen streber etter den totale stat - det vil si en stat som gjennom total mobilisering omfavner og integrerer alle sosiale grupper og lag, alle uttrykk for livet i et nasjonalt samfunn og alle dets nasjonale kamerater, organiserer og konsentrerer alle krefter og energier og retter dem mot ett mål:

Bevaring og utvikling av folkets art!

Denne totale staten er den nasjonalsosialistiske folkestaten, formet og støttet av det nasjonalsosialistiske partiet (se Det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet), som oppstår som et resultat av den nasjonalsosialistiske revolusjonen og er basert på korporatisme. Ifølge den nasjonalsosialistiske forståelsen er imidlertid staten aldri et mål i seg selv, men alltid et middel for å nå et mål. Den tjener et folks overlevelse og høyere utvikling i samsvar med dets art og natur og er den maktpolitiske organisasjonsformen for viljesfellesskapet som et folk danner for å kunne leve og utvikle seg - nasjonens viljesfellesskap (se Vilje). Bare dette formålet og bare denne følelsen av dens eksistens kan etablere legitimiteten til en stat.

En stat er alltid den organisatoriske formen for et fellesskap av menneskers vilje. Dette kan også være basert på en ideologi, en klasse, en religion, en grunnlov, materielle interesser, etc., men blir da anerkjent av nasjonalsosialister som virkelig eksisterende, men ikke anerkjent som etisk berettiget, men kjempet mot og til slutt overvunnet.

Den etisk begrunnede staten er bare nasjonalstaten, som i henhold til

selvbestemmelsesretten inkluderer alle medlemmer av et folk som bosetter seg sammen. Den høyeste formen for staten er imperiet, som maktpolitisk storskala orden og leveområde for den ariske rasen (se arisk). Det fjerde riket er derfor den etterstrekte faktiske statlige organisasjonsformen for den nye orden som nasjonalsosialismen kjemper for. Overgangen fra det herskende systemet til den nasjonalsosialistiske folkestaten finner sted der en juridisk revolusjon er mulig (dvs. i de fleste demokratier av vestlig type) ved hjelp av en statsreform.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1885 18 June 2012 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mankindmovement.com/truth.htm) I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archaeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the **NEW ORDER**

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the greatest National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and debilitation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciousness and racial kinness fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture denigration, and race mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in civilian halls or combat, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottard Lorch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonalsosialistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

Abonnementsskjema

Abonnement på *NS KAMPFRUF* for de neste tolv utgavene. 30,00 Euro eller US \$ 30,00. (Vennligst spesifiser hvilken språkutgave du ønsker!)

Donasjon - *DIN støtte gjør vårt arbeid mulig!*

Name _____

Gate _____

By _____ Postnummer _____

Land _____

(Valgfritt) E-postadresse/telefon _____

Post til: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA
(Eller utelat "NSDAP/AO").